

A L'ESCOLA O A L'HOSPITAL?

Jo vaig ser una nena molt valenta fins al 17 d'agost de 1997.

Eren les 7.50 i jo estava sortint de casa meva per anar a l'escola.

En principi havia d'arribar a les 8:00, però aquell dia no vaig poder entrar.

Mentre caminava pel carrer, un home em perseguia, però no vaig fer molt de cas, vaig pensar que es dirigia a la mateixa direcció que jo.

Vaig treure el mòbil per veure l'hora, eren les 7.56. Abans de poder guardar el mòbil, em vaig parar a veure com obrien l'església del davant.

No hi havia molta gent al voltant i jo arribava tard.

Vaig intentar guardar el mòbil, però de cop i volta l'home em va agafar de la mà i el va tirar a terra i em va tapa la boca amb un drap.

Suposo que em va adormir perquè em vaig despertar a un lavabo de l'església sense roba.

L'home em va dir que si feia soroll em mataria. Jo per primera vegada tenia molta por. No vaig fer cap mena de gest, ja que si feia alguna cosa acabaria morta.

Estava tremolant i plorant, no sabia què fer.

Ell va agafar un martell que tenia al costat i em va donar tres cops al cap, jo seguia desperta i desgraciadament vaig viure tota aquesta obra. Després dels tres cops, em va donar moltes puntades per tot el cos, i va trepitjar la meva panxa i les meves extremitats. Ell es va pensar que estava morta, però jo encara era conscient. Vaig esperar que ell sortís del lavabo per demanar ajuda. Quan va sortir, després d'haver-se canviat la roba, amb totes les meves forces vaig demanar ajuda. No podia més, així que vaig acceptar la meva mort.

Em vaig despertar a l'hospital, no ho podia creure. Per la meva mala sort tenia moltes fractures i el fetge molt ferit.

He trigat tres dies a escriure la meva història, cada dia amb moltes llàgrimes. Ja no he tornat a l'escola mai més.

Noor Molina

3rC